

ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ)

ДЕПАРТАМЕНТ КУЛЬТУРИ

**КОЛЕДЖ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА «КИЇВСЬКА МУНІЦИПАЛЬНА
АКАДЕМІЯ ТАНЦЮ ІМЕНІ СЕРЖА ЛИФАРЯ»
(КМАТ ІМЕНІ СЕРЖА ЛИФАРЯ)**

УХВАЛЕНО

На засіданні Вченої ради
Коледжу хореографічного мистецтва
«КМАТ імені Сержа Лифаря»

Протокол № 6 від 08.09.2025 р.

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор Коледжу хореографічного
мистецтва «КМАТ імені Сержа
Лифаря»

 Вячеслав КОЛОМІЄЦЬ

08 вересня 2025 року

**ПОЛОЖЕННЯ
про реалізацію освітньої програми «Хореографія»
бакалаврського рівня вищої освіти
(нова редакція)**

1. Загальні положення

1.1. Це Положення встановлює порядок реалізації освітньої програми «Хореографія» бакалаврського рівня в Коледжі хореографічного мистецтва «Київська муніципальна академія танцю імені Сержа Лифаря» (далі – КМАТ імені Сержа Лифаря).

1.2. Програма спрямована на підготовку висококваліфікованих фахівців, здатних здійснювати виконавську, педагогічну, балетмейстерську та організаційно-управлінську діяльність у сфері хореографічного мистецтва.

1.3. Реалізація програми здійснюється відповідно до чинного законодавства, стандартів вищої освіти, Національної рамки кваліфікацій та рекомендацій стейкхолдерів, при цьому умови реалізації не суперечать положенню про проведення кваліфікаційного комплексного іспиту.

2. Освітньо-професійна логіка та досягнення компетентностей

2.1. Програма побудована на інтегрованому опануванні освітніх компонентів, завдяки яким здобувачі освіти набувають:

- загальних компетентностей (комунікації, критичного мислення, соціальної відповідальності);
- фахових компетентностей, що охоплюють виконавські навички, методiku викладання, постановочну майстерність та організаційні здібності.

2.2. Програмні результати досягаються через системне поєднання:

- теоретичних освітніх компонентів (історія хореографічного мистецтва, педагогіка, філософія тощо);
- практичних, семінарських та індивідуальних занять, самостійної роботи;
- практичної підготовки (ознайомча практика (вступ до фаху), сценічна навчальна практика, виробнича (керівника колективу), педагогічна, переддипломна практика);
- кваліфікаційного комплексного іспиту (проведеного згідно з окремим положенням), результати якого фіксуються окремо.

2.3. Завдяки узгодженню всіх компонентів, програма забезпечує набуття освітньої кваліфікації бакалавр хореографії.

3. Структура освітньої програми та освітні компоненти

3.1. Програма включає такі освітні компоненти:

- основні дисципліни, курси, що охоплюють теоретичну підготовку з історії мистецтв, теорії та методології хореографії;
- практичну підготовку, організовану у вигляді ознайомчої практики (вступ до фаху), сценічної навчальної практики, виробничої (керівника колективу), педагогічної, переддипломної практики);
- вибіркові дисципліни, що дозволяють здобувачам освіти індивідуалізувати освітній процес відповідно до власних інтересів та професійного спрямування;
- кваліфікаційний комплексний іспит, який перевіряє інтегроване опанування теоретичних знань та практичних навичок.

3.2. Освітні компоненти сприяють формуванню компетентностей через логічно структурований освітній процес, де кожна дисципліна та практика спрямовані на розвиток конкретних знань, умінь і навичок, що відповідають програмним результатам.

4. Логіка взаємозв'язку компетентностей та освітніх компонентів

4.1. Загальні та фахові компетентності

Освітньо-професійна програма «Хореографія» побудована на засадах компетентнісного, студентоцентрованого та практикоорієнтованого підходів, відповідно до Стандарту вищої освіти за спеціальністю 024 «Хореографія». Логіка взаємозв'язку між компетентностями та освітніми компонентами

забезпечує цілісність, системність і послідовність професійної підготовки здобувачів вищої освіти.

У програмі визначено:

- інтегральну компетентність, що відображає здатність випускника розв'язувати складні спеціалізовані завдання у сфері хореографічного мистецтва та мистецької освіти;
- загальні компетентності (ЗК01–ЗК06), спрямовані на формування громадянської позиції, комунікативних умінь, академічної доброчесності, безпеки життєдіяльності, етичної та правової відповідальності;
- спеціальні (фахові) компетентності (СК01–СК17), що забезпечують професійну підготовку у виконавській, балетмейстерській, педагогічній, методичній та організаційно-управлінській діяльності.

Компетентності є базою для формування результатів навчання.

Формування компетентностей здійснюється через систему освітніх компонентів, які логічно згруповані та структуровані:

Освітні компоненти загальної підготовки (ОК 1–ОК 10) спрямовані на формування загальних компетентностей і частково спеціальних, зокрема:

- мовно-комунікативних (ОК 1, ОК 5);
- світоглядних і культурологічних (ОК 2, ОК 3, ОК 4);
- етичних і правових (ОК 6);
- безпекових (ОК 7);
- психолого-педагогічних (ОК 8, ОК 9);
- цифрових (ОК 10).

Ці компоненти створюють теоретико-методологічну основу для подальшої фахової підготовки.

Освітні компоненти фахової підготовки (ОК 11– ОК 19) забезпечують цілеспрямоване формування спеціальних компетентностей, зокрема: виконавських і технічних (ОК 12, ОК 17 → СК14, СК15); балетмейстерських і творчо-проектних (ОК 11, ОК 16 → СК03, СК09, СК11); історико-теоретичних і мистецтвознавчих (ОК 13, ОК 14, ОК 15 → СК01, СК02, СК08); педагогічних і методичних (ОК 12, ОК 8, ОК 9 → СК12, СК13); організаційно-управлінських та економіко-правових (ОК 18, ОК 19 → СК17).

Фахові освітні компоненти мають високу частку практичних занять, що забезпечує інтеграцію теорії і практики.

Практики (ОК 20 – ОК 24) виконують інтегруючу функцію, забезпечуючи:

- застосування набутих компетентностей у реальному професійному середовищі;
- формування педагогічних, виконавських, балетмейстерських та управлінських навичок;
- розвиток здатності до самостійного прийняття професійних рішень.

Кожен вид практики логічно пов'язаний із відповідним етапом підготовки та поглиблює сформовані компетентності.

Фінальним етапом формування компетентностей є:

- переддипломна практика (ОК 24);
- кваліфікаційний комплексний іспит (ОК 25),

які забезпечують комплексну перевірку інтегральної, загальних і спеціальних компетентностей через публічну демонстрацію виконавських, балетмейстерських, педагогічних і аналітичних умінь.

4.2 Загальна логіка інтеграції компетентностей та освітніх компонентів

1. Інтеграція теорії і практики

Інтеграція теоретичної та практичної підготовки в ОПП «Хореографія» реалізується через поєднання теоретико-методологічних освітніх компонентів із практично орієнтованими дисциплінами, практиками та сценічною діяльністю. Теоретичні знання (історія мистецтв, теорія хореографії, педагогіка, психологія, менеджмент) безпосередньо застосовуються у процесі виконавської, балетмейстерської та педагогічної діяльності.

Фахові освітні компоненти (зокрема «Мистецтво балетмейстера», «Техніка виконання та методика викладання танцю (класичного та народно-сценічного)», «Акторська майстерність та основи режисури в хореографії») передбачають практичну реалізацію теоретичних положень через постановочну роботу, репетиційний процес, сценічні покази та педагогічні завдання. Практики та кваліфікаційна атестація забезпечують синтез знань, умінь і навичок, спрямований на формування інтегральної та спеціальних компетентностей.

2. Системний підхід

Системність інтеграції компетентностей та освітніх компонентів забезпечується логічною структурою ОПП, послідовністю вивчення дисциплін та поетапним ускладненням результатів навчання. Освітні компоненти розташовані від загальноосвітніх і фундаментальних до спеціалізованих і практично спрямованих, що дозволяє формувати компетентності поступово та цілісно.

Кожна компетентність формується не ізольовано, а через сукупність освітніх компонентів, що взаємодоповнюють один одного протягом усього періоду навчання. Практики та кваліфікаційний комплексний іспит виконують інтегруючу та підсумкову функцію, поєднуючи результати навчання з різних циклів підготовки та забезпечуючи системне досягнення цілей ОПП.

3. Міждисциплінарний підхід

Міждисциплінарна інтеграція в ОПП «Хореографія» реалізується шляхом поєднання мистецьких, педагогічних, культурологічних, психологічних, управлінських і цифрових знань у процесі формування компетентностей. Освітні компоненти сприяють усвідомленню хореографії як багатовимірного культурного й освітнього феномену, що функціонує у взаємозв'язку з музикою, театром, сценографією, педагогікою та менеджментом.

Наприклад, балетмейстерська та виконавська підготовка інтегрується з акторською майстерністю, історією мистецтв, менеджментом виконавських мистецтв і цифровими технологіями, що забезпечує цілісне бачення професійної діяльності. Такий підхід сприяє формуванню здатності здобувачів освіти застосовувати міждисциплінарні знання для розв'язання складних професійних завдань.

4. Оцінювання інтегрованих результатів

Оцінювання в ОПП спрямоване на перевірку інтегрованих результатів навчання, що відображають сформованість загальних і спеціальних компетентностей. Поточний та підсумковий контроль здійснюється з урахуванням здатності здобувачів освіти поєднувати теоретичні знання з практичними навичками, застосовувати їх у творчих, педагогічних і організаційних ситуаціях.

Особливу роль відіграють практики та кваліфікаційний комплексний іспит, які передбачають комплексне оцінювання виконавських, балетмейстерських, педагогічних і аналітичних умінь. Публічна демонстрація творчого проєкту та фахова атестація забезпечують об'єктивну перевірку досягнення програмних результатів навчання та відповідність підготовки випускника вимогам професійних стандартів.

5. Організація освітнього процесу та управління програмою

5.1. Реалізація освітньої програми організовується на базі сучасної матеріально-технічної бази (аудиторії, хореографічні зали, театральні майданчики, бібліотека, студії), що забезпечують як теоретичну, так і практичну підготовку.

5.2. Управління програмою здійснюється через розробку робочих освітніх планів, програм дисциплін, практик та методичних рекомендацій, що періодично оновлюються згідно з нормативними документами та рекомендаціями стейкхолдерів.

5.3. Атестація здобувачів освіти проводиться за системою поточного контролю, проміжних форм оцінювання та кваліфікаційного комплексного іспиту, результати якого фіксуються окремо в дипломах.

5.4. Академічна автономія викладачів.

Викладачі мають право самостійно визначати правила оцінювання успіхів здобувачів освіти. Вони можуть з урахуванням вимог освітньо-професійної програми, стандартів вищої освіти та принципів академічної доброчесності, визначати й застосовувати власні підходи до оцінювання навчальних досягнень здобувачів освіти. Зокрема, викладачі мають право:

- встановлювати критерії та показники оцінювання результатів навчання з відповідного освітнього компонента відповідно до його цілей і очікуваних результатів;

- обирати форми та методи поточного і підсумкового контролю (усне та письмове опитування, практичні завдання, творчі проєкти, презентації, сценічні покази, тестування тощо);
- визначати співвідношення балів між різними видами навчальної діяльності (аудиторна робота, самостійна робота тощо);
- застосовувати накопичувальну систему оцінювання, у тому числі з урахуванням активності здобувачів освіти під час занять;
- адаптувати процедури оцінювання до специфіки дисципліни, зокрема мистецького та практикоорієнтованого характеру освітніх компонентів;
- уточнювати та оновлювати правила оцінювання, завчасно доводячи їх до відома здобувачів освіти через силабус освітнього компонента.

6. Система оцінювання

6.1. Загальний опис системи оцінювання

Оцінювання навчальних досягнень здобувачів освіти за освітньою програмою «Хореографія» здійснюється відповідно до Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (ECTS) та національної системи оцінювання із застосуванням 100-бальної шкали.

Система оцінювання є прозорою, зрозумілою та спрямованою на комплексну перевірку рівня сформованості загальних і спеціальних компетентностей, програмних результатів навчання, а також здатності здобувачів освіти застосовувати набуті знання, уміння та навички у виконавській, педагогічній і творчо-практичній діяльності.

Оцінювання здійснюється у формах поточного та підсумкового контролю, визначених робочими програмами освітніх компонентів і силабусами.

6.2. Критерії оцінювання за 100-бальною шкалою

Рейтингова оцінка	Оцінка за 100-бальною шкалою	Значення оцінки
A	90-100 балів	Відмінно – відмінний рівень знань (умінь) у межах обов’язкового матеріалу з можливими незначними недоліками
B	82-89 балів	Дуже добре – достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов’язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок
C	74-81 балів	Добре – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок
D	64-73 балів	Задовільно – посередній рівень знань (умінь) зі значною кількістю недоліків,

		достатній для подальшого навчання або професійної діяльності
E	60-63 балів	Достатньо – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)
FX	35-59 балів	Незадовільно з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання
F	0-34 балів	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням курсу – досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни

7. Заключні положення

7.1. Це Положення набирає чинності з моменту його затвердження Вченою радою Коледжу та є обов'язковим для виконання здобувачами освіти, викладачами та адміністрацією.

7.2. Зміни та доповнення до цього Положення вносяться у встановленому порядку після погодження з Вченою радою та затвердження керівництвом Коледжу.

7.3. Документ розміщується на офіційному веб-сайті Коледжу для ознайомлення.